

Art Against Bullying.

2019-1-PL01-KA201-065722

Περιπτώσεις Εκφοβισμού με τραγικό τέλος

Ελλάδα

«Πάντως, δικός μας προορισμός, δηλαδή όλων εμάς των μαθητών, είναι να αλλάξουμε τον κόσμο και η τέχνη θα μπορούσε να γίνει ένα από τα πιο ισχυρά μας όπλα για αυτόν το σκοπό. Κι αν το μόνο που μπορεί το σχολείο να μας μάθει τελικά για την τέχνη είναι η γραμματική της αναγνώριση, αυτό δε σημαίνει ότι εμείς θα σταματήσουμε εκεί. Ας μην αφήσουμε όλη αυτήν τη σήψη του σήμερα να μας στερήσει το ταξίδι στο όνειρο»

(Μαθήτρια, 2010)

Erasmus+

This project has been funded with the support from the European Union. This publication reflects the views only of the author, and the European Commission or Fundacja Rozwoju Systemu Edukacji – National Agency of Erasmus+ in Poland cannot be held responsible for any use which may be made of the information contained herein.

#1

«Με λένε Άλεξ Μεσχισβίλι»

Ήταν Φεβρουάριος του 2006 όταν τα ίχνη του Άλεξ Μεσχισβίλι από τη Βέροια χάθηκαν. Οι έρευνες δεν απέδωσαν, ανακρίθηκαν οι πάντες και τελικά η ετυμηγορία ήταν ότι παιδιά επιτέθηκαν και σκότωσαν τον Άλεξ. Πέντε συνομήλικόι του, έκαναν το αποτρόπαιο έγκλημα και εξαφάνισαν το πτώμα του.

Ο Αλέξανδρος, είχε πει πρώτος στο δικαστήριο τι συνέβη με τον μικρό Άλεξ και εξιστόρησε σε μια εκπομπή της τηλεόρασης τα γεγονότα: «Καθόμασταν όλοι μαζί και τότε πέρασε από μπροστά μας ο Άλεξ. Εμείς του είπαμε “Τι κοιτάς ρε γιαλαμπούκα;” και μας απάντησε “Σταματήστε ρε μ@@@κες”, τότε αρχίσαμε να τον κυνηγάμε μέχρι που τον πιάσαμε και αρχίσαμε να τον δέρνουμε. Όταν κατάφερε να ξεφύγει ένας από τους Έλληνες του έβαλε τρικλοποδιά και έπεσε από τα σκαλιά. Ο Άλεξ είχε χτυπήσει το κεφάλι του στο πίσω μέρος και ο 11χρονος Έλληνας έβαλε το αυτί του στη καρδιά του και μας είπε ότι δεν χτυπάει και ότι δεν αναπνέει. Τότε σκουπίσαμε τα αίματα και εγώ τους είπα να καλέσουμε ασθενοφόρο αλλά μου είπαν ότι θα μπλέξουμε. Στεναχωρηθήκαμε, τρομοκρατηθήκαμε, δεν ξέραμε τι να κάνουμε. Τον μεταφέραμε στο εγκαταλελειμμένο σπίτι που βρίσκεται στην πλατεία και τον αφήσαμε όλο το βράδυ. Εγώ εκείνο το βράδυ δεν κοιμήθηκα καθόλου, το σκεφτόμουνα όλη την ώρα. Την επόμενη μέρα που συναντηθήκαμε, μου είπαν οι Έλληνες ότι το είπαν στο παππού και στον μεγάλο αδερφό. Δεν κάναμε τίποτα και την τρίτη μέρα τον βγάλαμε και τον πήγαμε στο ποτάμι. Η παρέα μετέφερε τον Άλεξ σε ένα καροτσάκι οικοδομής, ενώ το άψυχο σώμα του ήταν σκεπασμένο με μία κουβέρτα. Διασχίσαμε όλη την πόλη και τον πήγαμε στο ποτάμι. Όταν φθάσαμε κάθισα επάνω στην γέφυρα. Οι δύο Έλληνες τον κρατούσαν και κατέβαιναν στο ποτάμι ενώ οι δύο Ρουμάνοι βρίσκονταν από πίσω. Τους είδα να τον αφήνουν στο πλατύσκαλο και στη συνέχεια έφυγα γιατί δεν άντεχα άλλο».

Ο ίδιος ανέφερε ότι τότε ήταν 13 ετών και μετά το περιστατικό έβλεπε κάθε βράδυ στον ύπνο του τον 11χρονο Άλεξ να πέφτει από τα σκαλιά. Σήμερα είναι 22 ετών και έχει πάψει να βλέπει τους εφιάλτες. Μετά από την απόφαση, ο Αλέξανδρος έφυγε μαζί με την μητέρα του από τη Βέροια και μετακόμισε στην Αθήνα. Οι μαθητές στο καινούριο του σχολείο δεν του μιλούσαν επειδή κατάλαβαν ποιος ήταν ενώ τον αποκαλούσαν δολοφόνο. Τελικά σταμάτησε το σχολείο, χωρίς να ξαναγυρίσει για να τελειώσει το γυμνάσιο. Σήμερα είναι 22 χρονών, έχει κάποιους φίλους και δουλεύει περιστασιακά στην οικοδομή ενώ ο ίδιος είπε ότι έχει στιγματιστεί η ζωή του.

Σχόλια:

Με καταγωγή από τη Γεωργία, ο Αλεξ ζούσε με τη μητέρα και τον πατριό του στη Βέροια. Οι περιγραφές φανέρωναν ένα παιδί δραστήριο και πολυτάλαντο. Οι θύτες μια παρέα παιδιών με παραβατική συμπεριφορά, έκλεβαν συνήθως ποδήλατα και σοκολάτες και αυτό τους έκανε να αισθάνονται σπουδαίοι. Η παρέα των πέντε ανήλικων – (δύο Ελληνόπουλα, ένας Αλβανός, ένας Ρουμάνος και ένας Βορειοηπειρώτης) - καταδικάστηκαν. Καταδικάστηκε επίσης και ο παππούς των δύο Ελληνόπουλων για ψευδορκία και υπόθαλψη εγκληματία. Η σορός δεν βρέθηκε ποτέ, ενώ η μητέρα του Αλεξ, με μία απόπειρα αυτοκτονίας στο ιστορικό της συνεχίζει να ψάχνει το πτώμα του παιδιού της.

#2

«Με λένε Βαγγέλη Γιακουμάκη»

Φλεβάρης 2015. Ο Βαγγέλης Γιακουμάκης 20 ετών, φοιτητής κρητικής καταγωγής, σπούδαζε στη Γαλακτοκομική Σχολή Ιωαννίνων. Εξαφανίστηκε στις 6 Φεβρουαρίου του 2015. Επί σαράντα ημέρες οι αστυνομικές αρχές πραγματοποιούσαν έρευνες τόσο στο εσωτερικό όσο και το εξωτερικό χώρο της σχολής με σκοπό τον εντοπισμό του φοιτητή, του οποίου το πτώμα βρέθηκε σε προχωρημένη σήψη την Κυριακή 15 Μαρτίου 800 μέτρα από την σχολή.

Στοιχεία και μαρτυρίες που βγήκαν στο φως έδειξαν ότι, ήδη πριν τον θάνατό του, υπήρξε θύμα σωματικής και λεκτικής βίας από συμφοιτητές του και συγκεκριμένα από ομάδα συντοπιτών του με έντονη παραβατική συμπεριφορά. Η έρευνα αποκάλυψε τα βασανιστήρια που έκαναν οι συμφοιτητές του στον Βαγγέλη. *«Τον έκλειναν το ζεστό νερό, τον έβαζαν σε ντουλάπια, του πετούσαν κέρματα, τον ξύριζαν παρά τη θέλησή του, τον είχαν κρεμάσει ακόμη και από το παράθυρο»* δήλωσε μάρτυρας.

Δόθηκε μάλιστα στη δημοσιότητα το μοναδικό βίντεο ντοκουμέντο που παρουσιάζει καρέ-καρέ τον αδικοχαμένο σπουδαστή πάνω στο κρεβάτι του δωματίου στην Εστία της Γαλακτοκομικής Σχολής Ιωαννίνων να παρακαλεί τους συμφοιτητές να σταματήσουν να τον κρατάνε «όμηρο». Το εν λόγω βίντεο βρέθηκε στα χέρια των αρχών όταν κάποιος από τους σπουδαστές φαίνεται ότι

μετάνιωσε για τα όσα συνέβησαν και το παρέδωσε σε υπάλληλο της Γαλακτοκομικής Σχολής.

Σχόλια:

Ο Βαγγέλης, ήταν ένα ευαίσθητο παιδί που γεννήθηκε και μεγάλωσε στο Σέλι Ρεθύμνου, σε μια αγροτική οικογένεια. Οι θύτες, ήταν συμπατριώτες του από την Κρήτη, επίσης από αγροτικές οικογένειες. Επιθετικοί ακόμα και στους δασκάλους τους, έχουν εξουσιαστικές τάσεις, είναι ευερέθιστοι και προκαλούσαν στο θύμα πολύ σκληρά βασανιστήρια. Καταδικάστηκαν σε φυλάκιση τριών ετών χωρίς αναστολή.

#3

«Με λένε Σταυρούλα Κοεμτζή»

Φλεβάρης 2016. Η 22χρονη φοιτήτρια Σταυρούλα (Λίνα) Κοεμτζή κάνει βουτιά θανάτου από την ταράτσα της φοιτητικής εστίας του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου. Όλοι ψάχνουν να βρουν τις αιτίες που την έσπρωξαν στην αυτοκτονία με τη μητέρα της να υποστηρίζει ότι ενδεχομένως να την έριξαν από την ταράτσα.

Οι εξελίξεις είναι συγκλονιστικές καθώς αποκαλύπτεται διαδικτυακό bullying και εκβιασμός με ροζ βίντεο, με την κοπέλα να μην αντέχει την ντροπή που ένιωθε και να βάζει τέρμα στη ζωή της. Σύμφωνα με τα στοιχεία που κατέθεσε η οικογένεια, αρχικά η κοπέλα εκβιαζόταν από ένα άτομο που φέρεται ως φωτογράφος και ήθελε να την προωθεί ως μοντέλο. Όμως και πάλι σύμφωνα με πληροφορίες της οικογένειας της άτυχης φοιτήτριας αυτός δεν ήταν φωτογράφος, αλλά φοιτητής στα Χανιά και είχε πείσει την 22χρονη ότι μπορεί να την κάνει μοντέλο. Έτσι την τραβούσε φωτογραφίες που κάποιες από αυτές ήταν γυμνές και κάποιες ημίγυμνες. Ωστόσο όπως έγινε γνωστό τις φωτογραφίες αυτές το άτομο αυτό, τις ανάρτησε χωρίς την άδειά της στο προσωπικό ιστολόγιο της 22χρονης με αποτέλεσμα να τις οικειοποιηθούν επιτήδριοι και στη συνέχεια να την εκβιάζουν. Σύμφωνα με μαρτυρίες που έχει η οικογένεια η 22χρονη φοιτήτρια εκβιαζόταν πάνω από επτά άτομα τα οποία

της έλεγαν «στείλε μας κι άλλο υλικό αλλιώς θα δημοσιεύσουμε κι άλλες φωτογραφίες σου».

Σύμφωνα με πληροφορίες, μια μαρτυρία φίλης της άτυχης Λίνας, αποκαλύπτει ότι η 22χρονη είχε πέσει θύμα εκβιασμού ατόμων που είχαν στα χέρια τους βίντεο ερωτικού περιεχομένου με την νεαρή κοπέλα και με αυτό την εκβίαζαν να προχωρά και σε άλλες πράξεις με άτομα που της υπαγόρευαν.

Σχόλια:

Η Λίνα είτε δολοφονήθηκε είτε εξωθήθηκε στο «άλμα θανάτου». Γεννήθηκε και μεγάλωσε στα Γιαννιτσά. Ως φοιτήτρια διέμενε στην φοιτητική εστία του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου δωρεάν με κοινωνικά κριτήρια. Παράλληλα με τις σπουδές της εργαζόταν σε μια ναυτιλιακή εταιρία ως γραμματέας.

Η υπόθεση έφτασε στα δικαστήρια με τρεις κατηγορούμενους για παραβίαση προσωπικών δεδομένων. Στο Πλημμελειοδικείο Γιαννιτσών οι δύο από αυτούς αθώωθηκαν, ενώ ο άνθρωπος που είχε βγάλει τις φωτογραφίες καταδικάστηκε σε 120 μέρες κοινωνικής εργασίας. Η υπόθεση άνοιξε εκ νέου τον Ιανουάριο 2022 μετά από νέες καταγγελίες και στοιχεία που προσκόμισε η οικογένεια της Λίνας.